

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 172/2026-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Košice, zastúpeného JUDr. Milanom Kuzmom, advokátom, Floriánska 19, Košice, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7 Tos/59/2025 zo 16. júla 2025 a uzneseniu Mestského súdu v Košiciach sp. zn. 1PP/5/2025 z 23. apríla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 6. novembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 5 ods. 1 písm. a) a ods. 4 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovoru“) v záhlaví uvedeným uznesením krajského súdu zo 16. júla 2025 a uznesením mestského súdu z 23. apríla 2025 vo veci žiadosti sťažovateľa o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Sťažovateľ žiada zrušenie namietaného uznesenia krajského súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie. Uplatňuje si primerané finančné zadostučinenie 5 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.
2. Sťažovateľ vykonáva trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Michalovce z 5. mája 2016 pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi vo výmere 12 rokov. Taktiež má nariadený aj výkon zvyšku trestu vo veci Okresného súdu Košice I v trvaní 1 rok, 5 mesiacov a 6 dní, vo veci odsúdenia pre trestný čin lúpeže, z ktorého bol už podmienenčne prepustený, avšak v skúšobnej dobe sa neosvedčil.
3. Sťažovateľ podal 27. januára 2025 žiadosť o prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

4. Namietaným uznesením mestského súdu z 23. apríla 2025 bola žiadosť sťažovateľa o podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnutá. Mestský súd skúmal splnenie troch základných predpokladov podmieňného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, teda či sťažovateľ vykonal potrebnú časť výmery uloženého trestu odňatia slobody, vo výkone trestu preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Súd považoval prvú formálnu podmienku za splnenú. Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, schopnosť viesť riady život v podmienkach výkonu trestu, vychádzal súd z hodnotenia odsúdeného ústavom na výkon trestu. Z hodnotenia ústavu podľa súdu vyplynulo, že správanie a vystupovanie sťažovateľa nebolo úplne bezproblémové, najmä v prvých piatich rokoch výkonu trestu. Za 11 rokov vo výkone trestu a väzby má sťažovateľ 7 disciplinárnych odmien, ktoré dostal od roku 2019 do rozhodovania mestského súdu. Túto materiálnu podmienku súd posúdil ako splnenú len čiastočne.

5. K tretej podmienke, predpokladu vedenia riadneho života na slobode, teda neexistencii veľkého rizika recidívy, mestský súd uviedol, že táto splnená nebola. Poukázal na hodnotenie ústavu, podľa ktorého riziko recidívy trestnej činnosti bolo hodnotené ako stredné, resocializačná prognóza menej priaznivá, postoj odsúdeného sťažovateľa k trestnej činnosti ústav hodnotil ako nekritický a vzhľadom na menej priaznivú resocializačnú prognózu ani ústav na výkon trestu podmieňné prepustenie sťažovateľa neodporučil. Súd poukázal na to, že sťažovateľ už bol raz z výkonu trestu podmieňne prepustený, avšak v skúšobnej dobe nevedol riadny život, naopak, dopustil sa závažnej drogovej trestnej činnosti s právnou kvalifikáciou obzvlášť závažný zločin. Ani početné odsúdenia z minulosti, ani plynúca skúšobná doba určená pri predchádzajúcom podmieňnom prepustení z výkonu trestu nemali na sťažovateľa dostatočný výchovný vplyv a neodradili ho od páchania ďalšej trestnej činnosti.

6. Mestský súd konštatoval, že kriminálna minulosť sťažovateľa spojená s neosvedčením sa v skúšobnej dobe pri predchádzajúcom podmieňnom prepustení, ako aj povaha spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce sťažovateľa ako osobu s evidentným sklonom k páchaniu trestnej činnosti odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika možnej recidívy, a teda záver, že nemožno bez pochybností dôvodne predpokladať, že sťažovateľ v budúcnosti povedie riadny život.

7. K argumentom sťažovateľa týkajúcim sa jeho zdravotného stavu mestský súd uviedol, že podľa zaužívanej súdnej praxe nepriaznivý zdravotný stav odsúdeného nie je dôvodom na podmieňné prepustenie z výkonu trestu a poukázal na iné inštitúty, ktoré zakotvuje zákon v súvislosti s nepriaznivým zdravotným stavom odsúdeného, ako najmä prerušenie výkonu trestu podľa § 412 Trestného poriadku alebo upustenie od výkonu trestu podľa § 413 Trestného poriadku. Z vykonaných dôkazov považoval súd za zrejmé, že správa o zdravotnom stave odsúdeného sťažovateľa hodnotí jeho zdravotný stav ako dobrý.

8. Proti uzneseniu mestského súdu podal sťažovateľ do zápisnice sťažnosť, ktorú bližšie písomne odôvodnil jeho obhajca.

9. Namietaným uznesením krajského súdu zo 16. júla 2025 krajský súd zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu mestského súdu z 23. apríla 2025. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že uznesenie krajského súdu bolo obhajcovi sťažovateľa doručené 11. septembra 2025.

10. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím mestského súdu a jeho odôvodnením. Zdôraznil, že sťažovateľ dostal zo strany spoločnosti opakovane možnosť preukázať, že aj miernejší trest na jeho nápravu postačuje, no túto možnosť nevyužil a k páchaniu trestnej činnosti sa vrátil, pričom aj trest odňatia slobody, ktorý aktuálne vykonáva, mu bol nariadený potom, čo sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia. Zdôraznil, že inštitút podmieneného prepustenia predstavuje výnimočné skrátenie trestu uloženého v pôvodnom konaní za splnenia podmienok ustanovených zákonom, keď je účel trestu dosiahnutý pred uplynutím celkovej lehoty vymeraného trestu.

11. K námietke sťažovateľa, že rozhodovanie prvostupňového súdu bolo založené na opätovnom hodnotení okolností, ktoré už boli zohľadnené pri ukladaní trestu, krajský súd uviedol, že hodnotenie trestnej minulosti odsúdeného má svoj význam v zmysle ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. Podmienené prepustenie prichádza do úvahy len v prípade, ak sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom prognóza vedenia riadneho života sa ustanovuje individuálne po komplexnom zhodnotení osobnosti, doterajšieho výkonu trestu, možnosti nápravy a osobných pomerov. V danom prípade bolo podľa krajského súdu dokazovaním preukázané, že sťažovateľ sa opakovane dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti, v registri trestov má evidovaných osem záznamov, z čoho je zrejmé, že výkony trestov nemali na sťažovateľa žiadny účinok. Krajský súd poukázal na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienenom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho prípadnej trestnej činnosti. Krajský súd v závere konštatoval, že v prípade sťažovateľa neboli splnené podmienky na jeho podmienené prepustenie.

II.

Argumentácia sťažovateľa

12. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že krajský súd v predmetnej veci rozhodoval v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Milana Husťáka a sudcov JUDr. Miroslava Baňackého, PhD., a JUDr. Dominiky Volkaiovej, LL.M. Sudca Ing. JUDr. Milan Husťák rozhodoval v jeho veci najskôr ako predseda senátu Okresného súdu Košice I, ktorý uznesením z 12. júna 2017 rozhodol o vykonaní zvyšku trestu v trvaní 1 rok, 5 mesiacov a 6 dní a následne tento sudca rozhodoval ako predseda senátu krajského súdu vo veci žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu. Sudca teda dvakrát posudzoval tú istú otázku, a to správanie sťažovateľa v dobe podmieneného prepustenia v kontexte žiadosti o podmienené prepustenie z 27. januára 2025. Podľa sťažovateľa menovaný sudca znovu prehodnocoval pôvodné rozhodnutie z 12. júna 2017, ktoré vydal ako predseda senátu okresného súdu, čím vznikli pochybnosti o jeho neustrannosti, pretože mohol mať osobný záujem na výsledku konania. Sudca Ing. JUDr. Milan Husťák mal byť podľa sťažovateľa vylúčený z rozhodovania o sťažnosti sťažovateľa z dôvodu podľa § 31 ods. 3 Trestného poriadku, lebo sa zúčastnil na rozhodovaní súdu nižšieho stupňa. Krajský súd vo veci podmieneného prepustenia rozhodol na neverejnom zasadnutí, sťažovateľ nemal vedomosť o tom, že uvedený sudca bude členom senátu krajského súdu rozhodujúceho v jeho veci, preto namieta zaujatosť až v konaní pred ústavným súdom.

13. K namietanému uzneseniu mestského súdu sťažovateľ uvádza, že pokiaľ ide o naplnenie výchovného účelu trestu, zásadný je vývoj správania najmä v posledných rokoch, keď sa podľa hodnotenia odsúdeného ústavom podarilo skorigovať negatívne prejavy a jeho správanie je na požadovanej úrovni. Za celý čas výkonu trestu nebol ani raz disciplinárne potrestaný, naopak, bol 7- krát disciplinárne odmenený, čo preukazuje, že pochopil zmysel výkonu trestu a osvojil si základné spoločenské pravidlá, výchovný účel trestu sa postupne naplnil.

14. Podľa sťažovateľa krajský súd sa len obmedzil na konštatovanie, že ústav neodporučil podmienené prepustenie sťažovateľa a odpoveď krajského súdu považuje za nedostatočnú a svojvoľnú, pretože neodpovedá na podstatu sťažnostnej argumentácie.

15. Sťažovateľ tvrdí, že plnením svojich povinností jednoznačne preukázal polepšenie, avšak na túto skutočnosť konajúci súd neprihliadol, svoje rozhodnutie založil výlučne na výpise z jeho registra trestov, teda skutočnostiach, ktoré predchádzali jeho dosúdeniu a nástupu do výkonu trestu.

16. Konajúci súd zásadným spôsobom porušil zásadu *ne bis in idem*, pretože svoje závery o nesplnení tretej materiálnej podmienky, teda dôvodného očakávania vedenia riadneho života, založil primárne na dôvodoch, ktoré zohrali svoju úlohu už skôr pri uložení samotného trestu odňatia slobody.

17. Konajúce súdy podľa sťažovateľa nezohľadnili zdravotný stav sťažovateľa, teda že sťažovateľ je onkologický pacient a že 17. februára 2025 bol hospitalizovaný na JIS s podozrením na cievnu mozgovú príhodu, pričom hospitalizáciu predčasne ukončil z dôvodu prebiehajúceho rozhodovania o jeho žiadosti o podmienené prepustenie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému uzneseniu mestského súdu z 23. apríla 2025:

18. V zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd v konaní podľa uvedeného článku ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo a ústavný súd až subsidiárne.

19. O porušení základných práv a slobôd sťažovateľa ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením mestského súdu bol na jeho sťažnosť príslušný rozhodnúť krajský súd. Ústavná sťažnosť je tak proti uzneseniu mestského súdu podľa § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná, a preto bola v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

III.2. K namietanému uzneseniu krajského súdu:

20. Sťažovateľ namieta, že o jeho sťažnosti proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu rozhodoval na krajskom súde sudca, ktorý mal byť z rozhodovania

vo veci vylúčený z dôvodu podľa § 31 ods. 3 Trestného poriadku. Označený sudca ako predseda senátu okresného súdu rozhodoval vo veci sp. zn. 3PP/88/2012, keď uznesením z 12. júna 2017 senát rozhodol o vykonaní zvyšku trestu odňatia slobody sťažovateľa v trvaní 1 rok, 5 mesiacov a 6 dní, keďže sťažovateľ sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia neosvedčil, v priebehu skúšobnej doby sa dopustil spáchania trestného činu, za ktorý bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Michalovce z 3. mája 2016 v spojení s rozsudkom krajského súdu z 24. júna 2016.

21. Podľa § 31 ods. 2 Trestného poriadku sudca, prísediaci, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník a súdny tajomník je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, ak bol v prejednávanej veci činný ako prokurátor, policajt, spoločenský zástupca, obhajca, splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného, zástupca poškodeného alebo spoločný zástupca poškodených.

22. Podľa § 31 ods. 3 Trestného poriadku z rozhodovania na súde vyššieho stupňa je okrem vylúčenia podľa odseku 2 vylúčený sudca, prísediaci, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník a súdny tajomník, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa, a naopak. Z rozhodovania o dovolaní je vylúčený ten, kto sa v prejednávanej veci zúčastnil na rozhodovaní ako sudca alebo prísediaci súdu iného stupňa. Z rozhodovania o sťažnosti na nadriadenom orgáne je vylúčený prokurátor, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal alebo dal naň súhlas alebo pokyn.

23. V uznesení vo veci sp. zn. 3PP/88/2012 z 12. júna 2017 Okresný súd Košice I v kontexte odsúdenia sťažovateľa počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody posudzoval vec podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého ak podmiennečne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil, inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Súd pri posudzovaní skutočnosti, či sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia osvedčil alebo neosvedčil, skúma správanie odsúdeného počas trvania tejto konkrétnej skúšobnej doby, vedenie riadneho života v skúšobnej dobe a plnenie uložených primeraných obmedzení a povinností v skúšobnej dobe.

24. Na rozdiel od uvedeného uznesenia Okresného súdu Košice I z 12. júna 2017 predmetom ústavnou sťažnosťou namietaného uznesenia krajského súdu zo 16. júla 2025 bolo preskúmanie splnenia formálnych a materiálnych podmietok pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Súd pritom podľa ustanovenia § 66 Trestného zákona skúmal okrem splnenia formálnej podmienky aj splnenie dvoch materiálnych podmienok podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, konkrétne, či odsúdený sťažovateľ vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a či od sťažovateľa sa môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Vplyv na skúmanie, či sú materiálne podmienky podmieneného prepustenia z výkonu trestu splnené, má pritom aj predchádzajúca trestná činnosť a predchádzajúce podmiennečné prepustenia alebo premeny trestov, čo krajský súd v namietanom uznesení aj odôvodnil.

25. Neobstojí preto tvrdenie sťažovateľa, že menovaný sudca znovu prehodnocoval pôvodné rozhodnutie z 12. júna 2017, ktoré vydal ako predseda senátu okresného súdu, na čom založil sťažovateľ svoju argumentáciu o pochybnosti o nestrannosti sudcu. Išlo o konanie v dvoch rôznych veciach sťažovateľa a predmetom preskúmania súdu bolo splnenie odlišných formálnych

a materiálnych podmienok. Rovnako nešlo o konanie v tej istej prejednávanej veci sťažovateľa sudcom, ktorý by sa zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa.

26. Rovnako neobstojí ani tvrdenie sťažovateľa, že súdy v odôvodnení namietaných uznesení nezohľadnili jeho zdravotný stav. Ako vyplýva z namietaných uznesení všeobecných súdov, tieto sa argumentom sťažovateľa o jeho zdravotnom stave zaoberali, z vykonaných dôkazov poukázali na správu o zdravotnom stave sťažovateľa a konštatovali, že nepriaznivý zdravotný stav odsúdeného nie je dôvodom na podmieňené prepustenie z výkonu trestu a poukázali na iné relevantné inštitúty trestného práva, ako najmä prerušenie výkonu trestu podľa § 412 Trestného poriadku alebo upustenie od výkonu trestu podľa § 413 Trestného poriadku.

27. Z namietaného uznesenia krajského súdu vyplýva, že sa stotožnil s uznesením mestského súdu z 23. apríla 2025, ktorým bola žiadosť sťažovateľa o podmieňené prepustenie z výkonu trestu zamietnutá. Súdy preskúmali splnenie základných predpokladov podmieňeného prepustenia podľa § 66 Trestného poriadku. Schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu považovali súdy vzhľadom na hodnotenie sťažovateľa ústavom na výkon trestu ako splnenú len čiastočne. V tejto časti ústavný súd poznamenáva, že súdy sa vyjadrili aj k skutočnosti, že pri preskúmaní schopnosti sťažovateľa viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu skutočne vychádzali z hodnotenia sťažovateľa ústavom, keďže k splneniu tejto materiálnej podmienky nie sú k dispozícii iné rozhodujúce dôkazy. Tretiu podmienku, predpoklad vedenia riadneho života na slobode, hodnotili súdy ako nesplnenú. Vychádzali pritom nielen z hodnotenia ústavu, ale poukázali aj na predchádzajúce porušenie skúšobnej doby podmieňeného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, početné odsúdenia z minulosti (8 záznamov v registri trestov), povahu spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce sťažovateľa ako osobu s evidentným sklonom k páchaniu trestnej činnosti. Uvedené podľa všeobecných súdov odôvodňovalo záver, že nemožno bez pochybností dôvodne predpokladať, že sťažovateľ v budúcnosti povedie riadny život. Krajský súd tiež zdôraznil charakter inštitútu podmieňeného prepustenia, teda výnimočné skrátenie trestu uloženého v pôvodnom konaní za splnenia podmienok ustanovených zákonom, keď je účel trestu dosiahnutý pred uplynutím celkovej lehoty vymeraného trestu.

28. Ústavný súd považuje spôsob, akým krajský súd pristúpil k preskúmaniu a vyhodnoteniu námietok sťažovateľa, za ústavne súladný. Ústavný súd je toho názoru, že odôvodnenie uznesenia krajského súdu je zrozumiteľné, konzistentné, logické a vychádza z ústavne akceptovateľného výkladu a aplikácie príslušných ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku. Argumentácia krajského súdu v namietanom uznesení nie je ústavnou sťažnosťou relevantným spôsobom spochybnená, nie je formalistická, dáva sťažovateľovi jednoznačnú odpoveď na nastolené námietky. Rozhodnutie krajského súdu, pokiaľ ide o označené sťažnostné argumenty, možno posúdiť ako v súlade so zákonom a ústavne konformné, po preskúmaní ktorého ústavný súd nezistil potencióálny zásah do sťažovateľom uvedených základných práv.

29. Pokiaľ ide o sťažovateľom namietané porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu, ústavný súd, vychádzajúc z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, konštatuje, že kritériom aplikovateľnosti čl. 6 ods. 1 dohovoru je materiálna povaha predmetu konania. Aplikácia uvedeného článku dohovoru prichádza do úvahy iba v prípade, že ide o konanie, v ktorom sa rozhoduje o „občianskych právach alebo záväzkoch“, prípadne

o „oprávnenosti trestného obvinenia“. Nie je pritom rozhodujúce, či v okolnostiach konkrétneho prípadu rozhoduje všeobecný súd alebo iný orgán verejnej moci, a taktiež nie je rozhodujúca ani povaha zákona, ktorý upravuje predmet daného konania, rovnako tak ani povaha strán (účastníkov konania), resp. povaha právneho vzťahu, o ktorý v danej veci ide (IV. ÚS 241/07, IV. ÚS 53/08, m. m. II. ÚS 517/2016). Pôsobnosť (aplikovateľnosť) čl. 6 dohovoru zásadne nepresahuje okamih konečného, právoplatného rozhodnutia o vine a treste. Nevzťahuje sa teda *inter alia* ani na vykonávacie konanie a mnohé rozhodnutia v ňom urobené [podmienečné prepustenie, nariadenie výkonu podmienene odloženého trestu, zaradenie odsúdeného do určitej kategórie alebo do určitého ústavu, konanie o milosti atď. (II. ÚS 633/2017, I. ÚS 348/2019)].

30. Na základe už uvedených skutočností bolo preto potrebné ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2026

Robert Šorl
predseda senátu